

Skarga wniesiona w dniu 17 kwietnia 2020 r. – FJ i in. / ESDZ**(Sprawa T-225/20)**

(2020/C 247/25)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* FJ i 7 pozostałych skarżących (przedstawiciel: adwokat J.-N. Louis)*Strona pozwana:* Europejska Służba Działań Zewnętrznych**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o sporządzeniu rozliczenia wynagrodzenia skarżących za czerwiec 2019 r. z uwagi na zastosowanie po raz pierwszy nowych współczynników korygujących mających zastosowanie do ich wynagrodzenia z mocą wsteczną od 1 sierpnia 2018 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 64 i 65 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”), zasady równego traktowania, oczywistego błędu w ocenie. W ocenie skarżących Komisja nie przekazała im nadal informacji pozwalających zrozumieć nie tylko powód obniżenia współczynnika korygującego stosowanego do ich wynagrodzenia, lecz również stosowanie go z mocą wsteczną, powodujące powstanie szczególnie dużego długu.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 85 regulaminu pracowniczego, zasady pewności prawa i obowiązku dbałości. Skarżący podnoszą, że nie byli w stanie przewidzieć gwałtownej obniżki współczynnika korygującego stosowanego do ich wynagrodzenia, za odnośny okres, z mocą wsteczną. W ich ocenie warunki określone w art. 85 regulaminu pracowniczego nie zostały spełnione, więc Komisja nie może domagać się zwrotu ich wynagrodzenia z kilku miesięcy, z powodu zmiany współczynnika korygującego z mocą wsteczną.

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2020 r. – KG / Parlament**(Sprawa T-251/20)**

(2020/C 247/26)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* KG (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues i A. Champetier)*Strona pozwana:* Parlament Europejski**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu z dnia 4 lutego 2020 r. oddalającej jej zażalenie z dnia 29 listopada 2019 r.;

- ewentualnie stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu z dnia 30 sierpnia 2019 r. oddalającej jej pierwotny wniosek z dnia 4 kwietnia 2019 r.;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz strony skarżącej zadośćuczynienia za krzywdę, szacowaną *ex æquo et bono* na kwotę 5 000 EUR;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz strony skarżącej zwrotu wszystkich poniesionych przez nią kosztów oraz honorariów jej adwokatów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnej wykładni art. 20 ust. 3 załącznika XIII regulaminu pracowniczego oraz naruszenia zasady ciągłości służby.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasad uzasadnionych oczekiwań i praw nabytych.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do dobrej administracji oraz obowiązku dochowania należytej staranności.

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2020 r. – ClientEarth / Komisja

(Sprawa T-255/20)

(2020/C 247/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ClientEarth AISBL (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: F. Logue, Solicitor, i J. Kenny, Barrister-at-law)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji Komisji Europejskiej z dnia 26 lutego 2020 r. w sprawie GESTDEM nr 2019/6819 odmawiającej w części uwzględnienia wniosku skarżącej o udzielenie dostępu do akt;
- orzeczenie o kosztach i obciążenie Komisji Europejskiej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą oraz obciążenie interwenientów ich własnymi kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy popełnienia przez Komisję oczywistych błędów w ocenie i naruszenia przez nią prawa, co doprowadziło do błędnego zastosowania wyjątku dotyczącego ochrony procesu podejmowania decyzji (art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1049/2001)⁽¹⁾, oraz braku uzasadnienia (art. 296 TFUE), ponieważ:
 - częściowe ujawnienie sekcji 4 protokołu z 79 posiedzenia Komitetu Technicznego ds. Pojazdów Silnikowych, zwołanego w Brukseli w dniu 12 lutego 2019 r. („dokument B”), nie naruszyłyby poważnie żadnego procesu podejmowania decyzji;
 - Komisja nie wykazała, że częściowe ujawnienie sekcji 4 dokumentu B poważnie naruszyłyby proces podejmowania przez nią decyzji.